

mellem Slottet ud imod Ridebanen og Rigsdagsbygningen ud imod Slotspladsen. Det vil nu straks falde i Øjnene for de Herrer, at ogsaa denne Løsning er lidet fyldestgørende, foruden at den som sagt i meget ringe Grad respekterer det tidligere Slot. Og jeg gad vide, om der, naar man undersøgte de Værdier, som derved reddedes af det nuværende, vilde spares noget ved denne Løsning. Man staar saa tilige over for det vanskelige Spørgsmaal, om det var den rette Placering af Rigsdagsbygningen og af Slottet. Og jeg kan da for mit Vedkommende ikke sige andet, end at saaledes som jeg er vant til at se Tingene i vor By, vil det for mig være underligt, om Rigsdagsbygningen skulde indtage det, som man hidtil har betragtet som Slottets Hovedfacade, altsaa det, man kommer til over Holmens Bro, og Kongeboligen skulde ligge til den anden Side med Adgang fra den anden Bro uden Forbindelse med den anden Del af Byen. Det staar ogsaa vedblivende for mig saaledes, at dette Forhold, som derved vilde fremkomme mellem disse to Bygninger, og den hele Trafik, som hører til den ene, og den hele Færden, som hører til den anden, i mange Retninger lidet vilde passe sammen. Jeg har nævnt dette, fordi det er et Forslag, der i mange Retninger er dygtigt og fremsat af dygtige Mænd, og fordi det er mest tilgængeligt. Men jeg gentager, hvad jeg før sagde, at havde vi liggende for os alle de Løsninger af denne Opgave, man forsøgte i 1887, vilde vi vist sige nu som den Gang, at ad den Vej komme vi næppe frem.

Dertil ønsker jeg yderligere at føje en Henvisning til, hvorledes denne Sag tidligere har været taget af Rigsdagen. Den blev som sagt fremsat af Regeringen som et Forslag om, at man skulde bygge Slottet til Bolig for Kongen og til Repræsentation og skaffe en særlig Rigsdagsbygning, og der var Tale om forskellige Steder at anbringe denne Rigsdagsbygning — navnlig var der Tale om at lægge den ned i Tøjhusgade med Facade ud imod Kristiansgade. Dette Forslag mødte Betæneligheder her i Tinget, hvor det først var fremsat, og det af to Grunde. For det første, fordi man troede, at man af økonomiske Grunde maaske kunde komme bedre igennem ved at blive i det nuværende Slot med alle de foreslaaede Byggeføretagender, og for det andet fordi man fandt, at Rigsdagsbygningens Plads ud imod Kristiansgade bag ved det kongelige Bibliotek ikke var heldig. Man sagde derfor: lad os forsøge, om vi kunne løse Opgaven paa en anden Maade,

nemlig ved at blive med begge Dele oppe i det tidligere Slot. Først naar dette Forsøg er gjort, kunne vi se, hvorledes det stiller sig. Og med Hensyn til Folketingets Stilling til denne Sag beder jeg de Herrer om, at de ville gøre sig bekendte med den Betænkning, som blev afgiven i 1886—87, og som findes i Tillæg B., Sp. 1847 ff. Den begynder med en meget klar og tydelig skreven Udvikling af, at de Krav, som man maa stille til Opgavens Løsning, gøre det meget ønskeligt, at Rigsdagen faar sin egen Bygning — det er stærkt betonet, at kun ad den Vej kommer det rette Forhold frem — og at det vil være vanskeligt at løse Opgaven gennem en Forbindelse mellem Kongebolig og Rigsdagsbygning. Men man erklærer, at kan Opgaven løses økonomisk paa den Maade, som Landstinget har ønsket, saa har man ikke noget imod, at Forsøget gøres, dog med den Ændring, jeg før nævnte, at saa skal Rigsdagen have sin Plads i den nuværende Hovedfløj. Og foruden dette fremhæver man udtrykkelig, at Grunden til, at man kan gaa med til dette Forsøg, er, at den Plads, der af Regeringen er foreslaaet til Rigsdagsbygningen, ikke forekommer heldig, den ligger for afsides ud mod Kristiansgade, og da man altsaa ikke har noget andet at foreslaa, gaar man altsaa med til dette Forsøg. Og saa ender Betænkningen udtrykkelig med at fremhæve, at derved spildtes intet, thi naar dette Forsøg er gjort, og det viser sig, at det ikke kan føres igennem, staar man med en grundig Undersøgelse og kan saa tage Sagen op paa ny. Det har interesseret mig at se, at et af Folketingets Medlemmer, Folketingets nuværende meget ærede Formand, den Gang udtalte, at han, forinden han gik med til det Forslag, der da var Tale om, kunde ønske en nærmere Undersøgelse af, hvorvidt en Rigsdagsbygning kunde lægges andetsteds, og om der ikke var Mulighed for en Løsning ad den Vej. Forsøget paa det af Rigsdagen vedtagne Grundlag gjordes altsaa i 1888, og det endte med, at man sagde, at ad den Vej kunde man ikke komme; alle de fremkomne Løsninger af Opgaven maatte lægges til Side som ubrugelige. Da Regeringen saa i 1890 paa Finansloven gjorde Forsøg paa at komme igennem med en ny Bevilling til dette Øjemed, gik Forslaget, i Henhold til de Resultater, man var naaet til, ud paa, at Slottet skulde genopføres alene til Brug for Kongen — om Højesteret tillige kunde være der, forbeholdtes en nærmere Undersøgelse — og at Rigsdags-